

Posudek na bakalářskou práci Sály Malé Smysl života seniorů v období vysokého stáří

Vedoucí práce PhDr. Hana Janečková, PhD.

oponent doc. PhDr. Eva Křížová, Ph.D.

Práce Sály Malé se věnuje psychologicko-filosofickému tématu smyslu života se zvláštní pozorností věnovanou období vysokého stáří. Studentka uvádí práci do širokého kontextu, kdy představuje v podstatě všechny nezbytně používané pojmy (poznámka na adresu biologického stáří je ale v podstatě nulová). Vzhledem k tomu, že ústředním tématem bakalářské práce je smysl života v období vysokého stáří, je rozsah práce, věnovaný smyslu, poměrně krátký - tvoří jenom jednu kapitolu o circa 15 stranách. Některé části se obsahově překrývají, např. pojetí Eriksona je v podstatě totožně zmíněno dvakrát a i některé myšlenky Franklovy se opakují. Podobně i Jung je zmiňován v různých kapitolách, i když pokaždé s jiným sdělením. To naznačuje, že struktura práce mohla být promyšlenější a obsah zpracován v menším počtu kapitol. Bylo by možné doporučit včlenit části 1.3 a 1.4 k problematice smyslu života v kapitole 8. Členění kapitoly 3 je poněkud nesrozumitelné a nedůsledné, v první části je příliš podrobné, naopak v další části popisující strategie členění zcela chybí. Z hlediska tématu práce by bylo vhodnější v kapitole 4 pojednat kvalitu života v různých dimenzích, zdravotní, psychické a sociální, namísto pojednání kvality života podle oborů. Problematika části 4.1 až 4.3 se překrývá s částí 4.4, když se studentka znovu dostává k témuž. Kapitola 5 o aktivním stáří se překrývá s kapitolou 7 o autonomii a soběstačnosti. Pojem lásky, zmiňovaný jako centrální hodnota (s 44 až 45) by zasloužil komentář v duchu Frommova rozlišení. Studentka často čerpá z prací o autorech, namísto původních prací autorů (namísto původního díla Franklova čerpá ze zpracované publikace o Franklovi a jeho díle, podobně u Eriksona, s.18). Bylo by žádoucí zjistit, jak Erikson stanovuje hranici 8. věku v původním díle, neboť další zdroje se liší (s. 17). Kapitola 8 je poněkud neukončená a volně přechází do kazuistik. Ty jsou cenné, ale poněkud stručné: z kazuistik nevyplývá, že by se studentka snažila uplatnit prvky logoterapeutického přístupu, spíše popisuje situaci klientů a zajímá se zejména o smysl jejich dalších dnů. Práce tedy nezkoumá smysl života klientů ve

smyslu životní bilance, ale smysl jejich dalšího žití. Obsah je ale v souladu s názvem práce.

Vážné problémy ve struktuře práce se neobjevují a obsahově studentka téma pokrývá dostatečně. Práce je ucelená a poskytuje dostatečně široký i hluboký vhled do problematiky smyslu života zejména z pohledu sociálního a aktivizačního pracovníka. Je psána standardním akademickým jazykem, srozumitelně a čtivě. Tu a tam chybí interpunkce. Drobnou vadou jsou na mnoha místech chybějící mezery mezi slovy, takže vznikají novotvary, leckdy matoucí, jako v případě alogoterapie,

S přihlédnutím ke komplexnímu a poctivému zpracování tématu a spíše drobným nedostatkům, doporučuji práci k obhajobě s hodnocením B.

Otázka k obhajobě:

Kdybyste vycházela z Franklova přístupu, jak byste pracovala s klienty, které zmiňujete v kazuistikách? Jakým způsobem byste aplikovala poznatky o Franklově teorii do práce s konkrétní vybranou klientkou? Stačí uvést na příkladu jednoho klienta.

Doc. PhDr. Eva Křížová, PhD.

26.1.2021